

Perspectiva ecològica i sostenibilitat

Posteriorment a les primeres definicions, nombrosos autors aprofundeixen en el concepte d'ecolingüisme i hi aporten una nova perspectiva, la biològica: l'ecologia de les llengües haurà de ser **una ecologia d'ecosistemes i de relacions entre ecosistemes**: així com s'estudia l'impacte mediambiental o ecològic, també caldrà estudiar l'impacte sociolingüístic de mesures econòmiques, polítiques, educatives, migratòries, etc., des de la perspectiva d'una **gestió sostenible del plurilingüisme**.

Les llengües són instruments de comunicació, però també de transmissió de cultura i d'expressió de sentiments. La precarietat de condicions en què viuen o malviuen algunes llengües (les grans i les petites, a casa nostra i lluny de casa) reflecteix la precarietat comunicativa, cultural i emocional en què viuen els seus parlants.

Segons **Bastardas**, «la **perspectiva ecològica de la "sostenibilitat"** sembla poder oferir també per al pla lingüístic un **marc conceptual capaç de poder orientar una nova organització lingüística de la humanitat que faci compatibles el poliglòtisme i les llengües grupals, tot fugint del pensament dicotòmic que obliga a triar entre una o altra llengua de manera definitiva**. La **"sostenibilitat lingüística"**, doncs, tot acceptant l'avantatge del poliglòtisme individual, cerca de poder comprendre aprofundidament les condicions que determinen l'estabilitat o l'abandonament de les llengües per tal de poder proposar uns principis d'organització de la diversitat lingüística que facin possible l'assoliment simultani dels **dos grans objectius: la preservació de les llengües de la humanitat i la comunicació entre els distints grups lingüístics**».

Ecolingüisme aplicat al català

Així mateix, **Bastardas** assenyala que «cal visualitzar per al català una societat on sigui la llengua intergrupal normalment usada, on guanyi parlants que el tinguin com a llengua inicial, on ocupi la majoria de les funcions "locals" quotidianes de les empreses i organitzacions, on tingui un sistema de mitjans de comunicació en què hi pugui ser prevalent o molt ben representat, i, en definitiva, una societat poliglòtitzada on una distribució clara de funcions apliqui el principi general de la subsidiarietat lingüística: **per defecte, tot allò que pugui fer una llengua "local" no ho ha de fer una llengua més "global"**».

Consell de
Mallorca

Departament de Cultura,
Patrimoni i Esports